

**Мирні договори з
союзниками
Німеччини, конференції
1921-1929 років та
Версальська система**

**10 вересня 1919 року
Сен-Жерменський договір з Австрією**

- 1. Кордони держав визначались без урахування національних інтересів; тим самим між окремими націями було закладено основу для майбутніх протиріч**
- 2. Південний Тіроль передавався Італії, Чехія і Моравія – Чехословаччині, Буковина – Румунії**
- 3. Вводились обмеження на армію – до 30 тисяч**
- 4. Зобов'язувалась сплачувати репарації**
- 5. Заборонявся «аншлюс» (приєднання до Німеччини)**

27 листопада 1919р. Мир з Болгарією в м. Нейі

- 1. Східна Фракія передавалась Греції (Болгарія фактично втрачала вихід в Егейське море)**
- 2. Армія не більше 20 тисяч чоловік**
- 3. Південна Добруджа залишалась в складі Румунії**

Сен-Жерменський мирний договір

Сен-Жерменський мирний договір — мирна угода, один із договорів Версальської системи післявоєнного облаштування Європи, укладений 10 вересня 1919 року у місті Сен-Жермен-ан-Ле поблизу Парижа між так званими головними союзними державами (США, Великою Британією, Французькою республікою, Королівством Італія, Японською імперією), державами, що утворилися на руїнах Австро-Угорської імперії: (Німецька Австрія, Чехословацька республіка), державами, до складу яких перейшли частини території Австро-Угорщини (Польська республіка, Королівство Румунія, Королівство Сербів, Хорватів і Словенців), а також іншими учасниками Першої світової війни (Бельгія, Королівство Греція, Республіка Китай, Португальська республіка, Куба, Нікарагуа, Панама, Сіам).

Делегацію Німецької Австрії на переговорах очолював державний канцлер Карл Реннер.

Карл Реннер

ЄВРОПА ПІСЛЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ТЕРИТОРІАЛЬНІ ЗМІНИ І ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК (1919 – 1923 рр.)

- Кордони держав на 1914 р.
- Території, втрачені Німеччиною за Версальським мирним договором 28 червня 1919 р.:**
- Ельзас і Лотарингія, передані Франції;
 - район Ейпен, Мальмеді та територія Морене, які відійшли до Бельгії;
 - район вільного міста Данцига;
 - Познань і частини Західної (1) та Східної (2) Пруссії, передані Польщі;
 - Мемельська область, передана під контроль держав Антанті; від лютого 1923 р. у складі Литви (від 1924 р. – автономія під литовським суверенітетом);
 - Північний Шлезвіг, переданий Данії за результатом плебісциту 10 лютого 1920 р.;
 - частина Верхньої Силезії, передана Польщі після березневого плебісциту 1921 р.;
 - Гульчинський район, переданий Чехо-Словацчині в 1921 р.;
 - Саар, переданий під управління Ліги Націй на 15 років;
 - райони, окуповані військами Антанті на термін від 5 до 15 років;
 - Східна межа Рейнської демілітаризованої зони
 - Частини територій Шлезвігу (1), Східної Пруссії (Мазур) (2) та Верхньої Силезії (3), які за результатами плебісцитів 1920 – 1921 рр. залишилися у складі Німеччини
 - Рур та інші німецькі території, окуповані франко-бельгійськими військами в січні 1923 р.
- Кордон між Австрією і Угорщиною в 1914 р.
- Території, втрачені Австрією за Сен-Жерменським мирним договором 10 вересня 1919 р.:**
- південнослов'янські землі, які відійшли до складу Королівства Сербія, Хорватія і Словенія;
 - Південний Тироль, приєднаний до Італії;
 - колічії коронні землі – Богемія, Моравія та Силезія, передані Чехословацчині;
 - райони Веправа (1) і Валтіце (2), передані Чехословацчині;
 - Буковина увійшла до складу Румунії
- Частина Тешиноської Силезії, передана Польщі рішенням Ради Послів улітку 1920 р.
- Галичина, остаточно закріплена за Польщею в березні 1923 р.
- Словенська Каринтія, повернута Австрії за результатом плебісциту 10 жовтня 1920 р.
- Території, втрачені Болгарією за Нейським мирним договором 27 листопада 1918 р.:**
- долина Тімук (1), райони міст Цариброд та Босилеград (2) і Струмиця (3), передані Королівству Сербія, Хорватія і Словенія;
 - Західна Фракія, приєднана до Греції;
 - Південна Добруджа, остаточно закріплена за Румунією
- Території, втрачені Угорщиною за Тріанонським мирним договором 4 червня 1920 р.:**
- Хорватія, Банча і Західний Банат, включені до складу Королівства Сербія, Хорватія і Словенія;
 - Трансильванія і Східний Банат, приєднані до Румунії;
 - Словаччина та Закарпатська Україна увійшли до складу Чехословацчині;
 - Бургенланд, переданий Австрії
 - Орава (1) і Спіш (2) увійшли до складу Польщі за рішенням Ради Послів улітку 1920 р.
 - Місто Шопрон, повернуте Угорщині в 1922 р.
- Територія і столиця Рифської республіки, утвореної повстанцями в Іспанському Марокко у вересні 1921 р.
- Цифрами позначено:
- 1 Люксембург
 - 2 Ліхтенштейн
 - 3 Андорра (О.В., 2020 р.)
 - 4 Монако
 - 5 Сан-Марино
 - 6 Гірська АСРР (І.1921)
 - 7 Нахічеванська СРР (Ур.1920)

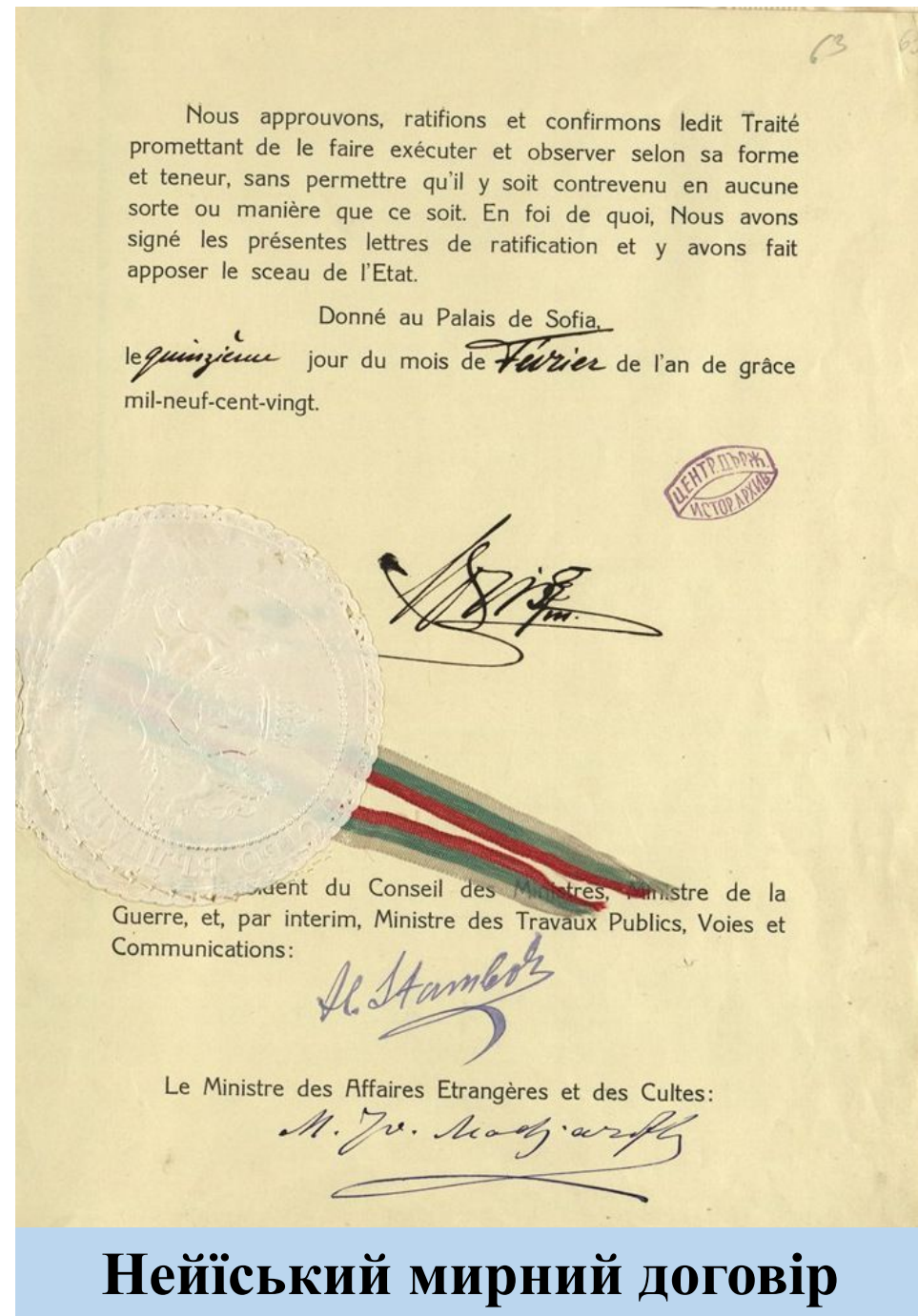
- Територія Туреччини за Севрським мирним договором 10 серпня 1920 р.
 - Турецько-грецький кордон за Севрським договором
 - Велика Вірменія за Севрським договором
 - Додеканес, остаточно закріплений за Італією
 - Межа району італійської окупації (1919 – 1921 рр.)
 - Межа району французької окупації (1920 – 1921 рр.)
 - Демілітаризована зона протоки О.В., 2020 р.
 - Межа просування грецьких військ у серпні 1921 р. під час греко-турецької війни 1919 – 1922 рр.
 - Турецький наступ проти вірменських (червень – листопад 1920 р.) і грецьких (серпень – вересень 1922 р.) військ
 - Райони Карса, Ардагана й Арвіна, передані Туреччині за радянсько-турецьким договором від 16 березня 1921 р.
 - Території, повернуті Туреччині за Лозанським договором 24 липня 1923 р.
- Рапальський договір 12 листопада 1920 р. між Італією та Королівством Сербія, Хорватія і Словенія:**
- Юлійська Країна та Істрія з Трієстом, о-ви Істria та Пелагрюжа закріплено за Італією;
 - порт Зара (Задр) проголошено вільним містом під суверенітетом Італії;
 - місто Фюме (Рієка) проголошено незалежною державою (27 січня 1924 р. приєднано до Італії)
- Межа просування польських військ на сході в травні 1920 р.
 - Лінія Керзона, визначена Вищою Радою Антанті як східний кордон Польщі 11 липня 1920 р.
 - Територія Литви, окреслена литовсько-радянським договором від 12 липня 1920 р.
 - Суваляцька і Вільнюська області, зайняті польськими військами в жовтні 1920 р.; включені до складу Польщі відновлено в жовтні 1920 р. в потому 1922 рр.
 - Радянсько-польський кордон за Ризьким договором 18 березня 1921 р.
 - Територія Бессарабії, окупована Румунією в січні 1918 р.; приєднана до Румунії санкціонована Паризьким протоколом від 28 жовтня 1920 р.
 - Північний Епір, окупований Грецією в 1919 – 1920 рр.
 - Шведсько-фінляндське напруження навколо Аландських островів; рішенням Ліги Націй острови залишилися за Фінляндією (1921 р.)
 - Греко-італійський конфлікт навколо острова Корфу (серпень – вересень 1923 р.)
 - Держави, які утворилися в роки Першої світової війни
 - Кордони держав на 1923 р.
 - Соціалістичні радянські республіки і дати їх утворення
 - Кордони соціалістичних радянських республік на початку 1921 р.

- Примітка.** У березні 1922 р. Грузинська, Вірменська та Азербайджанська СРР об'єднані в Закавказьку Соціалістичну Федеративну Радянську Республіку (ЗСФРР).
- Райони, охоплені масовим робітничим рухом в Італії (1920 – 1921 рр.)
 - Райони комуністичної експансії в Європі
 - 1 території Угорської (березень – серпень 1919 р.) і Словацької (червень – липень 1919 р.) радянських республік;
 - 2 Баварська радянська республіка (квітень – травень 1919 р.);
 - 3 території, окуповані Червоною армією в липні – серпні 1920 р.;
 - 4 Версеньке повстання в Болгарії (1923 р.);
 - 5 робітничі уряди в Саксонії й Тюрингії (жовтень 1923 р.);
 - 6 повстання в Гамбурзі (жовтень 1923 р.);
 - 7 Крайська повстання (листопад 1923 р.)
- Початок фашистського руху
- Переворот д'Анжуніо у Фюме (вересень 1919 р.)
 - Похід італійських фашистів на Рим у жовтні 1922 р.
 - Нацистський путч у Мюнхені в листопаді 1923 р.
 - Роки встановлення авторитарних і тоталітарних режимів

Сен-Жерменський договір констатував розпад Австро-Угорської імперії, що відбувся після капітуляції Австро-Угорщини 27 жовтня 1918 року на ряд самостійних держав — Німецьку Австрію (з 12 листопада 1918 року — Австрійська Республіка), Королівство Угорщина, Чехословацьку республіку, Королівство Сербів, Хорватів і Словенців (з жовтня 1929 року — Югославія). Ігноруючи рішучу вимогу Буковинського народного віча у Чернівцях 3 листопада 1918 року про приєднання української частини Буковини до складу єдиної Української держави, її передали Королівству Румунія (ст. 59 Договору); Було проігноровано також рішення Собору Русинів у Хусті 21 січня 1919 року про приєднання цього краю до УНР, і Карпатську Україну включили до складу Чехословацької республіки. Це викликало рішучі протести урядів ЗУНР, УНР та УСРР. Згідно зі ст.53 Договору Австрія, з підтвердженням вже вчиненими діями Союзниками та Асоційованими силами, визнає повну незалежність Чехо-Словацької держави, яка включатиме автономну територію Русинів на південь від Карпат. (див. Підкарпатська Русь).

Договір гарантував права національних меншин, у тому числі й українців, на території Чехословацької республіки і Королівства Румунія.

За Нейїським договором від Болгарії до Королівства сербів, хорватів і словенців відійшли 4 райони загальною площею 2566 км² з містами Цариброд, Босилеград і Струмиця. Підтверджувався кордон з Королівством Румунія, встановлений Бухарестським мирним договором 1913 року, за яким Південна Добруджа залишилася за Румунією. Болгарське царство було позбавлене Західної Фракії (8,5 тис. км²) і з нею виходу в Егейське море. Західна Фракія переходила у розпорядження Великої Британії, Королівству Італія, Французькій республіці, США та Японській імперії, які зобов'язалися (ст. 48) «гарантувати свободу економічного виходу Болгарії до Егейського моря». Це зобов'язання було порушене передачею Західної Фракії Королівству Греція в 1920 р. Болгарське царство зобов'язалося виплатити репарації в 2,25 млрд золотих франків. Його господарство та фінанси були поставлені під контроль Міжсоюзної комісії з представників Великої Британії, Французької республіки та Королівства Італія. Військові статті договору обмежували види озброєння та чисельність армії (до 20 тис.), чисельність поліції і жандармерії Болгарського царства. У 1923 і 1930 роках були переглянуті статті про репарації, у 1938 — про військові обмеження. У 1940 році Південна Добруджа (згідно з Болгарсько-Румунським договором від 7 вересня 1940 р.) повернена Болгарському царству. Після Другої світової війни Нейїський мирний договір повністю втратив чинність.

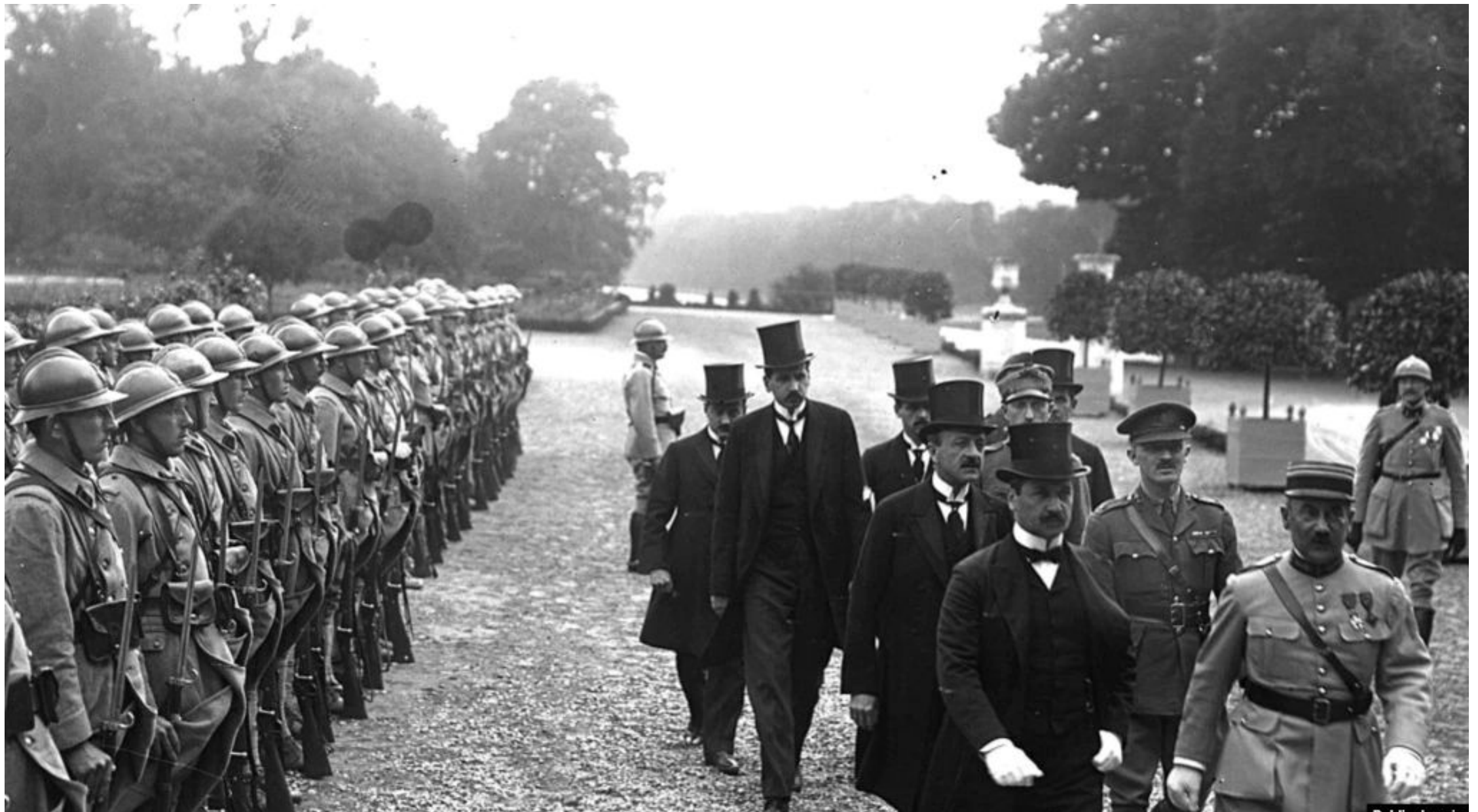
Нейїський мирний договір

**4 червня 1920 р.
Тріанонський
мирний договір з
Угорщиною**

- 1. Підготовка і прийняття зтягнулись у зв'язку з революцією і проголошенням Угорської Радянської республіки**
- 2. Територія скоротилась в три рази , а населення в 2,5 рази (Трансільванія і Східний Банат – Румунії, Словаччина і Закарпаття- Чехословаччині, Хорватія і Західний Банат - Югославії)**
- 3. Армія до 33 тисяч чоловік, відмінялась загальна військова повинність. Репарації**

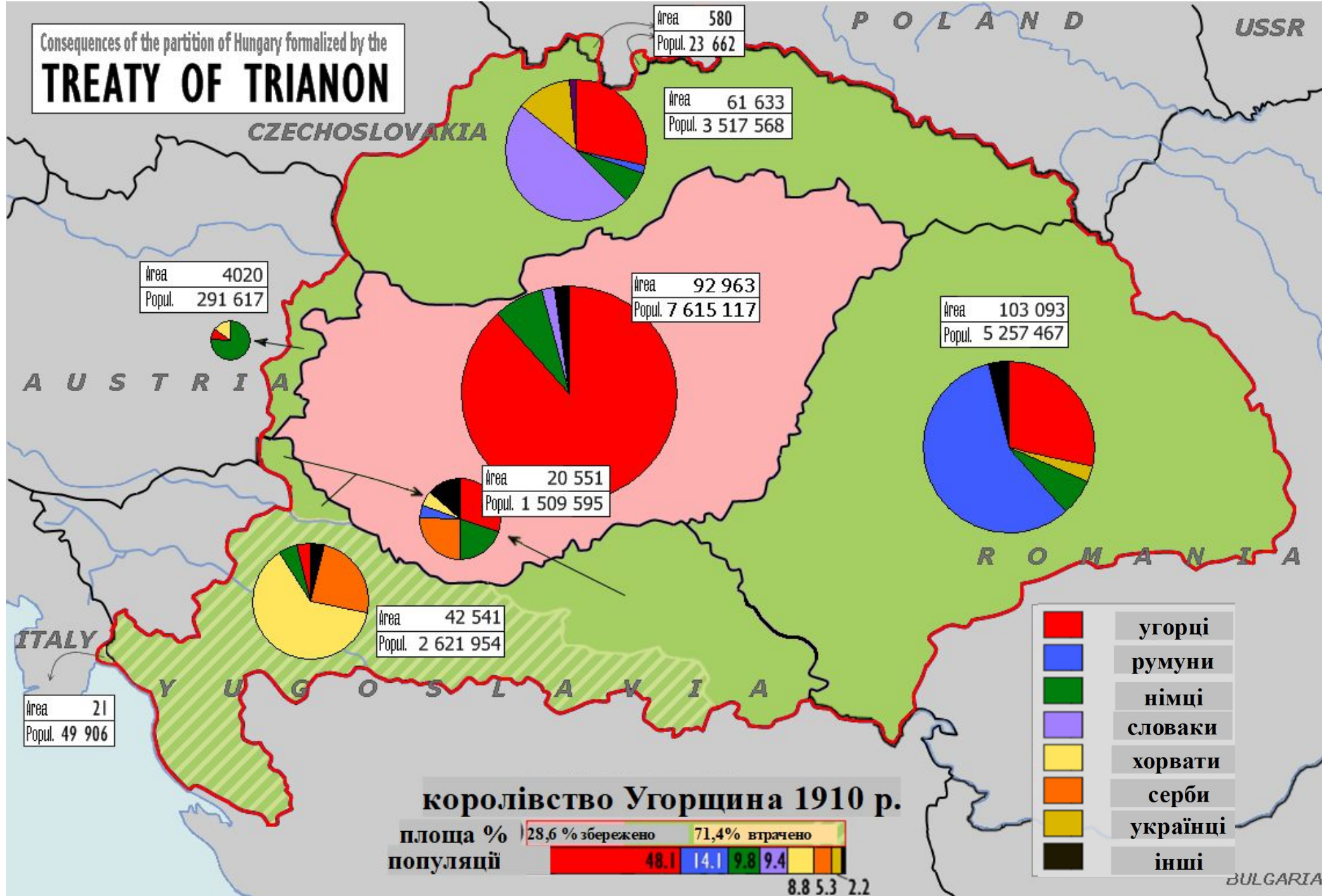
**10 серпня 1920 р.
Севрський мирний
договір з
Туреччиною (потім
замінили
Лозаннським
договором 1922 р.)**

- 1. На території колишньої Османської імперії утворилось декілька незалежних держав (Ємен, Хіджаз в Аравії та ін.)**
- 2. Частина території розділили Великобританія (Ірак, Палестина і Трансіорданія) і Франція (Сирія, Ліван), отримавши мандати на управління цими країнами**
- 3. Над Чорноморськими протоками встановлювався міжнародний контроль**

Угорська делегація прямує на підписання Тріанонського договору у Версалі, 4 червня 1920 року

Consequences of the partition of Hungary formalized by the
TREATY OF TRIANON

Угорщина за Тріанонського договору (світло-рожевий колір) і відійшли від неї території (світло-зелений). Вказано етнічний склад регіонів на 1920

Тріанонський договір, в результаті якого Угорщина втратила 2/3 території та населення (у тому числі 3 мільйонів етнічних угорців), 88% лісових ресурсів, 83% виробництва чавуну і 67% банківсько-кредитної системи, був сприйнятий у Словаччині та Румунії як відновлення справедливості, а в самій Угорщині - як національна трагедія. Реваншизм став однією з основних рис міжвоєнної диктатури Міклоша Хорті. З нагоди укладення договору в країні був оголошений національний траур, всі офіційні прапори приспущені аж до 1938 року. У школах учні кожен день перед уроками читали молитву про возз'єднання Батьківщини.

При активній підтримці нацистської Німеччини, Тріанонський договір був переглянутий у 1938-1940 рр.; Були прийняті Віденські арбітражі, за якими Угорщина повернула собі частину втрачених у 1920 р. земель - північ Трансільванії, південь Словаччини та Закарпатську Україну. У 1941 р. до складу Угорщини увійшла частина захопленої Німеччиною Югославії (Воєводіна).

Підписання Тріанонського договору

«Угорцем є той, кому болить Тріанон». статс-секретар Кабміну Угорщини Балаж Орбан

СЕВРСЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР

Севрський мирний договір (фр. *Traité de Sèvres*, тур. *Sevr Antlaşması*) — був підписаний 10 серпня 1920 р. у Севрі (поблизу Парижа) султанським урядом Османської імперії і союзними державами — переможницями в Першій світовій війні (Британією, Францією, Королівством Італія, Японською імперією, Бельгією, Королівством Греція, Польською республікою, Португальською республікою, Королівством Румунія, Королівством сербів, хорватів і словенців, Королівством Хіджаз, Чехословацькою республікою та Демократичною Республікою Вірменія).

Севрський мирний договір був складовою частиною Версальсько-Вашингтонської системи. Мав на меті не тільки відторгнення від Османської імперії арабських районів, але й розчленування власне турецької території, придушення кемалістської революції, створення плацдарму для «імперіалістичної» інтервенції у Радянську Росію. В основу договору були покладені умови угоди Сайкса-Піко і рішення конференції держав у Сан-Ремо в квітні 1920 р.

Tratado de Sèvres (1920)

Imperio otomano en 1914
Armenia, sin las reclamaciones territoriales azeríes y georgianas

Región kurda

Frontera actual de Turquía (2010)

Zonas teóricas de ocupación

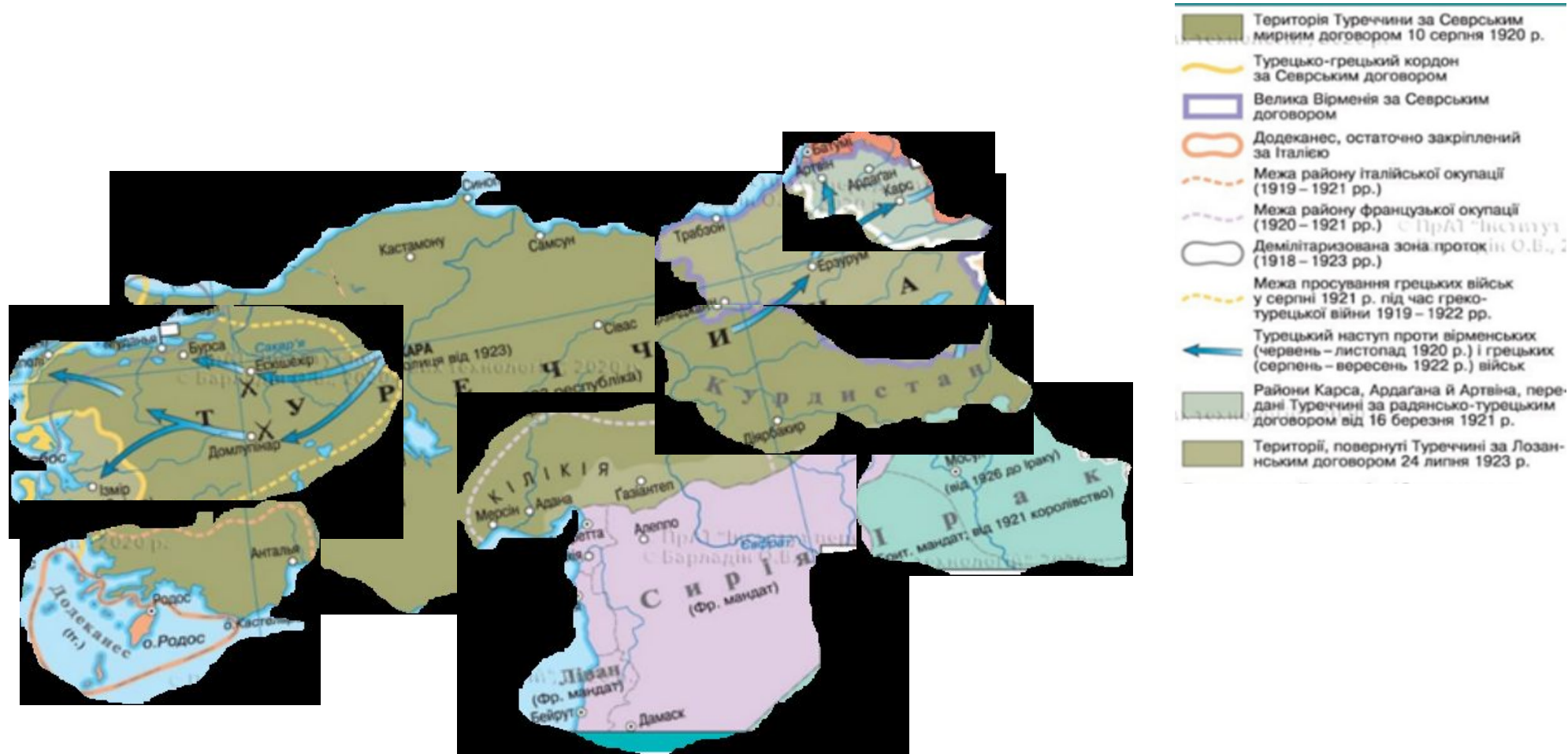
Zonas efectivas de ocupación

ок фашистського руху
 переворот д'Аннунціо у Фіуме
 вересень 1919 р.)
 іхід італійських фашистів
 в Рим у жовтні 1922 р.
 ацистський путч у Мюнхені
 листопаді 1923 р.
 оки встановлення
 вторитарних і
 оталітарних режимів

Туреччина за Севрським договором

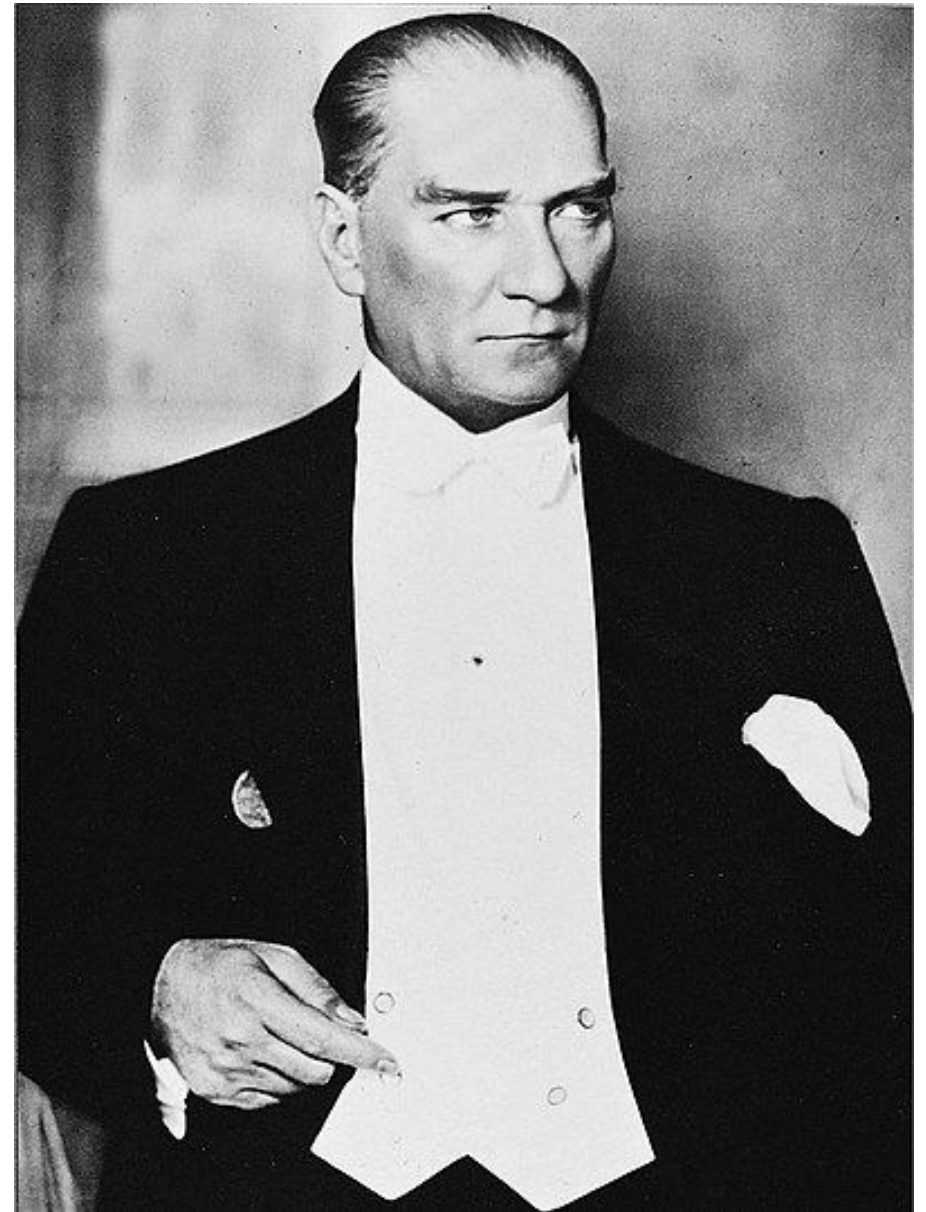

ТУРЕЦЬКА ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

Туре́цька війна́ за незале́жність (тур. İstiklâl Harbi буквально означає «Війна за незалежність», або тур. Kurtuluş Savaşı буквально означає «визвольна війна»; **19 травня 1919 — 24 липня 1923**) — війна яка велася турецькими націоналістами проти Антанти, після поділу країни внаслідок поразки Османської імперії в Першій світовій війні.

Турецький національний рух (Кува-ї Мілліє) в Анатолії призвів до формування **нового Великого національного зібрання (ВНЗ) на чолі з Мустафою Кемалем Ататюрком і його соратниками**. Після закінчення турецько-вірменської, франко-турецької, греко-турецької війн, Севрський договір було анульовано і підписано Лозаннський мирний договір в липні 1923 року. Союзники залишили Анатолію та Східну Фракію, Турецька Республіка була проголошена у жовтні 1923 року.

Створення турецького національного руху призвело до скасування Османської системи міллетів, а реформи Ататюрка створили сучасну світську державу.

Мустафа Кемаль Ататюрк
тур. **Mustafa Kemal Atatürk**

Лозанська конференція 1922-1923 - міжнародна конференція, скликана за ініціативою Великобританії, Франції та Італії для підготовки мирного договору з Туреччиною та встановлення режиму Чорноморських проток, що проходила в Лозанні (Швейцарія) з 20 листопада 1922 по 24 липня 1923 (з перервою 4 лютого-22 квітня 1923). У роботі Лозаннської конференції брали участь Великобританія, Франція, Італія, Греція, Румунія, Королівство сербів, хорватів і словенців, Японія, США (представлені спостерігачем), Туреччина. Держави Антанти обмежили участь радянської і болгарської делегацій лише обговоренням питання про режим Чорноморських проток. Радянський уряд заявив протест проти подібної дискримінації, однак вважає можливим прийняти участь в конференції і направило делегацію на чолі з Г. В. Чичеріним.

Підписання Лозаннського мирного договору

Таким чином, в повоєнній Європі була сформована Версальська система мирних договорів, яка означала створення дев'яти нових держав:

Польщі, Чехословаччини, Угорщини, Австрії, Королівства Сербів, Хорватів і Словенців, Фінляндії, Естонії, Латвії та Литви. Виникли багатонаціональні держави (Польща, Чехословаччина, Румунія, Королівства Сербів, Хорватів і Словенців) у яких виявилися штучно з'єднаними різні народи, які були незадоволені своїм становищем і вимагали перегляду кордонів.

Це породило численні конфлікти і протиріччя в міжвоєнній Європі.

Вашингтонська конференція 12 листопада 1921 – 6 лютого 1922 року

Учасники: США, Великобританія, Франція, Японія, Бельгія, Голландія, Італія, Португалія і Китай

Мета: обмеження морських озброєнь в басейні Тихого океану, Японія отримала зобов'язання Англії і США не мати воєнно-морських баз на відстані менше 5 тисяч км. Від японських островів

1. Піднімалось питання про належність Китайсько-Східної залізниці

2. Представники Радянської Росії на конференцію запрошені не були, її інтереси в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні не були враховані

3. Урегульовані конфлікти відносно сфер впливу між США і Японією в Китаї, а також було анульовано англо-японський союз 1902 р.

4. «Договір чотирьох» (грудень 1921 р.) – про спільний захист територіальних прав на Далекому Сході і островах Тихого океану підписали Великобританія, США, Японія, Франція

5. «Договір дев'яти» держав, підписаний в лютому 1922р. Проголений принцип поваги суверенітету і державної цілісності Китаю і «рівних можливостей торгівлі з ним (насправді, Китай фактично перетворився в напівколонію розвинених держав, оскільки визнавалась доктрина «відкритих дверей» в Китаї)

6. США вдалось добитися рівного з Великобританією тоннажа воєнно-морського флоту. За «Договором п'яти» (лютий 1922р.) співвідношення тоннажа воєнно-морського флоту

Великобританії, США, Японії, Італії, Франції було:

5 : 5 : 1,75 : 1,75

Нова розстановка сил на Далекому Сході і в Тихоокеанському басейні була нестійкою, США не були задоволені досягнутим, а Японія скоро розпочне перегляд Вашингтонських домовленостей

Рішення Вашингтонської конференції розглядаються, як доповнення до системи мирних договорів, які були укладені на Паризькій мирній конференції. За результатами цих конференцій встановлюється новий світовий порядок – Версальсько-Вашингтонська міжнародна система, що проіснувала короткий час до Другої світової війни

Договори Вашингтонської мирної конференції

Вашингтонська конференція 12 листопада 1921 – 6 лютого 1922 рр.	Метою США було вирішення питання щодо морських озброєнь і закріплення нового співвідношення сил у Китаї та басейні Тихого океану.	
«Договір чотирьох» 13 грудня 1921 р.	США, Англія, Франція, Японія	Зобов'язання країн поважати права одне одного щодо протиріч у Тихому океані і спільно захищати свої інтереси у випадку нападу іншої держави
«Договір п'яти» 6 лютого 1922 р.	США, Англія, Франція, Італія, Японія	Установлення тоннажу лінійних кораблів і авіаносців для США, Великобританії, Японії, Франції та Італії в співвідношенні 5:5: 1,75: 1,75. Заборона будувати лінкори

		<p>водотоннажністю понад 35 тис. тонн.</p> <p>Скасування дводержавного стандарту Британії щодо чисельності воєнно-морського флоту.</p> <p>Зобов'язання не будувати морські бази на відстані ближче 5 тис. км від Японії.</p>
<p>«Договір дев'яти» 6 лютого 1922 рік</p>	<p>США, Англія, Франція, Італія, Японія, Голландія, Бельгія, Португалія, Китай</p>	<p>Визнання суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності Китаю.</p> <p>Принципи «відкритих дверей» і «рівних можливостей» держав у Китаї.</p> <p>Зобов'язання Японії повернути Китаю колишні німецькі концесії в Шаньдуні і вивести війська.</p>

ПРОТИРІЧЧЯ ВЕРСАЛЬСЬКО-ВАШИНГТОНСЬКОЇ СИСТЕМИ ПОВОЄННОГО ОБЛАШТУВАННЯ СВІТУ

- 1. Німеччина була принижена, але зберегла свій військово-промисловий потенціал, що створило передумови для визрівання ідеї реваншу в самому центрі Європи**
- 2. Версальсько-Вашингтонська система ігнорувала сам факт існування СРСР, не враховуючи його законних інтересів**
- 3. Між країнами-переможницями були істотні протиріччя по багатьом питанням**
- 4. Ліга Націй не змогла ефективно виконати свою головну функцію – зберегти мир і безпеку**

Наслідки

Версальсько-Вашингтонська система виявилась слабкою, здійснений переділ світу містив у собі джерело нового, ще більш страшного конфлікту

Значення

Версальський і Вашингтонський договори виробили нові принципи міжнародного співіснування, привели до розрядки повоєнної напруги і закріпили нову розстановку сил у світі

МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ В 20-ТІ РОКИ

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН НА ПОЧАТКУ 20-Х РОКІВ

Проблема визнання-невизнання Радянської Росії

Проблема Німеччини, яка прагне перегляду принизливих статей Версальського договору

Проблема створення системи колективної безпеки в Європі і обмеження озброєнь.

Проблема наростання агресивності Японії Азіатсько-Тихоокеанському регіоні

ВИХІД СРСР І НІМЕЧЧИНИ З МІЖНАРОДНОЇ ІЗОЛЯЦІЇ

ГЕНУЕЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ 10 КВІТНЯ – 19 ТРАВНЯ 1922 Р. 29 ДЕРЖАВ. МЕТА ЗАХІДНИХ ДЕРЖАВ – ПОВЕРНЕННЯ БОРГІВ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ І ФІНАНСОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ТИМЧАСОВОГО УРЯДУ

Пропозиція Радянської делегації

- анулювати всі борги держав, переглянути економічних статей Версальського договору
- надання на пільгових умовах займів найбільш розореним війною країнам
- Підписати угоду про заходи боротьби з інфляцією, топливною кризою
- Врахувати (в разі незгоди з першою пропозицією) при підрахуванні боргів збитки Росії від інтервенції і міжнародної блокади

Вимоги західних країн

- вимагали визнання Росією всіх боргів
- Повернення націоналізованих підприємств іноземців
- Відміна монополії на зовнішню торгівлю

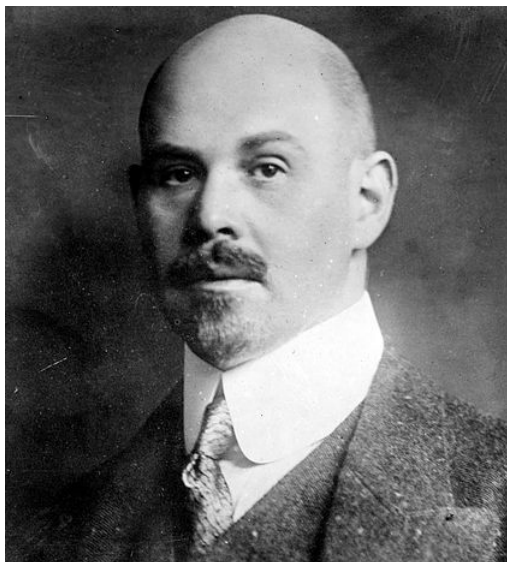
Конференція не виробила прийнятних для обох сторін рішень. Обговорення поставлених в Генуї питань було вирішено продовжити в Гаазі. Але пропозиції Росії зблизили її з Німеччиною, яка також прагнула подолати ізоляцію. Під час Генуезької конференції 16 квітня 1922р був підписаний Рапалльський договір з Німеччиною

15 ЧЕРВНЯ – 19 ЛИПНЯ 1922 РОКУ - ГААЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ (27 ДЕРЖАВ - УЧАСНИЦЬ). ТАКОЖ ЗАКІНЧИЛАСЬ БЕЗРЕЗУЛЬТАТНО: КАБАЛЬНИХ ДОГОВОРІВ РАДЯНСЬКІЙ РОСІЇ НАВ'ЯЗАТИ НЕ ВДАЛОСЬ

ЗНАЧЕННЯ ГЕНУЕЗЬКОЇ, ГААЗЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЙ І ДОГОВОРУ В РАПАЛЛО:

- **Успіхи молодого радянської дипломатії, сама участь Радянської Росії в цих конференціях – перший крок на шляху визнання і відміни міжнародної ізоляції.**
- **Рапальський договір – перший договір СРСР з великою європейською державою про взаємне визнання. Німеччина і Радянська Росія відмовлялись від взаємних претензій, що було переглядом статей Версальського договору (з боку Німеччини)**

Вальтер Ратенау

РАПАЛЬСЬКИЙ ДОГОВІР

Це договір між радянською Росією та Німеччиною, який передбачав відновлення дипломатичних і консульських відносин між обома країнами, що було ударом по ізоляції радянської Росії й Німеччини. Обидві держави взаємно відмовилися відшкодувати воєнні витрати (Німеччина відмовилася від Брестського миру, Росія — від німецьких репарацій). Договір передбачав розвиток взаємовигідної торгівлі між обома державами на основі принципу найбільшого сприяння.

Георгій Чичерін

	МЕТА	ГОЛОВНЕ ПИТАННЯ	НАСЛІДКИ
Лозаннська конференція листопад 1922р.- липень 1923р	Перегляд Севрського договору після вигнання грецьких інтервентів території Туреччини	Липень 1923 р. – підписання Антантою миру з Туреччиною Прийняття конвенції про протоки Босфор і Дарданелли: -демілітаризація протоків - Вільний прохід торгових і воєнних (з деякими обмеженнями)суден будь-якої країни	Визнання незалежності Туреччини дало могутній стимул реформам Мустафи Кемалю – першого президента Турецької республіки
Лондонська конференція серпень 1924 р.	Вирішення «Рурського конфлікту» між Німеччиною з одного боку, Францією і Бельгією – з іншого	прийняття плану Дауеса - Франція і Бельгія виводили свої війська з Рейнської області; - Франція переглядала репараційні зобов'язання Німеччини (Німеччина щорічно виплачувала певну суму, поступово збільшуючи з 1млрд. Марок в 1924р. До 2,5 – в 1928 р.) <i>- План Дауеса ставив економіку Німеччини в залежність від іноземного капіталу (надавалось 800 млн. марок від США)</i>	Посилення в Європі позицій США, провал спроб Франції стати лідером в Європі. Дав поштовх розвитку економіці Німеччини

	МЕТА	ОСНОВНЕ ПИТАННЯ	НАСЛІДКИ
<p>Локарнська конференція – жовтень 1925р.</p>	<p>Ослаблення напруги в відносинах між Францією і Німеччиною</p>	<p>Прийняття Рейнського гарантійного пакту:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Недоторканість кордонів Франції, Бельгії і Німеччини; - Англія і Італія виступали гарантом угод; - Гарантійні угоди Німеччини з Польщею, Чехословаччиною (про недоторканість кордонів і ненапад, чого добивалась Франція) підписані не були 	<p>Подальше послаблення позицій Франції. Англійська політика «рівноваги сил» в Європі перемогла. Німеччина отримала свободу дій на сході, стала більш самостійною в зовнішній політиці</p>
<p>Гаазька конференція – серпень 1929р.</p>	<p>Зменшення репараційних виплат Німеччини</p>	<p>Прийняття «плану Юнга»</p> <p>-загальна сума репарацій зменшувалась до 113,9 млрд. золотих марок;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Щорічні платежі Німеччини 2 млрд. - Всі види іноземного контролю над економікою Німеччини скасовані 	<p>Відновлення воєнно-промислового потенціалу Німеччини пришвидшилось</p>

Прагнення до
розрядки
напруженості і
роззбресення

ТАКИМ ЧИНОМ , В
20-ТІ РОКИ В
МІЖНАРОДНИХ
ВІДНОСИНАХ БУЛИ
ЧІТКО ВИРАЖЕНІ
ДВІ ТЕНДЕНЦІЇ

Пакт Бріана – Келлога
(Паризький пакт)
27 серпня 1928 р.

Гонка озброєнь,
прагнення
незадоволених
Версальсько-
Вашингтонсько
ю системою
країн до її
перегляду.
Мілітаризація
економіки
Німеччини

Договір про заборону війни як засобу національної політики (Пакт Бріана-Келлога)

(Париж, 27 серпня 1928 р. витяг)

Стаття I. Високі Договірні Сторони урочисто заявляють від імені народів за належністю, що вони засуджують застосування війни як засобу урегулювання міжнародних спорів і відмовляються у своїх взаємних відносинах від такого як знаряддя національної політики.

Стаття II. Високі Договірні Сторони визнають, що врегулювання або вирішення всіх спорів або конфліктів, які можуть виникнути міжними, хоч би якого характеру чи походження вони були, має завжди здійснюватися тільки мирними засобами.

Завдання до документа

- 1. Який принцип міжнародних відносин був сформульований у пакті Бріана-Келлога?**
- 2. Пакт Бріана-Келлога виражає погляди на пряму ідеалізму в теорії міжнародних відносин. Обґрунтуйте цю тезу, посилаючись на текст пакту.**
- 3. Чому більшість провідних держав світу долучилися до пакту Бріана-Келлога?**
- 4. Проаналізуйте практичне значення пакту Бріана-Келлога в міжвоєнному світі.**